

ZARZĄDZENIE

Dnia 20 czerwca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Antoni Bojańczyk

w przedmiocie wniosku skazanego **M. C.** o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 13 lipca 2005 r., sygn. akt II AKa 147/05, utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 2 marca 2005 r., sygn. akt IV K 31/04, zarządził:

odmówić przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania sporządzonego osobiście przez skazanego M. C.

UZASADNIENIE

W dniu 18 grudnia 2023 r. skazany M. C. złożył w Sądzie Okręgowym w Lublinie IV Wydział Karny dwa pisma zatytułowane „wniosek”. Jedno pismo dotyczyło wniosku o wznowienie postępowania sądowego w sprawie o sygn. akt IV K 31/04 (sygn. akt sądu odwoławczego II AKa 147/05) na podstawie art. 540 § 1 pkt 2 lit. b k.p.k. wobec zmiany zeznań świadków, różnic pomiędzy opinią z sekcji zwłok a stanem faktycznym, nie przesłuchania kluczowego świadka i nie przeprowadzenia wizji lokalnej oraz odmowy wyznaczenia obrońcy z wyboru (*k. 4-6 akt*). Drugie pismo dotyczyło wniosku o wyznaczenie obrońcy z urzędu na podstawie art. 78 § 1 k.p.k. w celu reprezentowania skazanego w postępowaniu wznowieniowym (*k. 3akt*).

Wnioski te przedstawione przy piśmie Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 28 grudnia 2023 r., zostały potraktowane przez Przewodniczącego II-go Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w Lublinie jako wniosek o wyznaczenie obrońcy z urzędu złożony wraz z wnioskiem o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 13 lipca 2005 r., sygn. akt II AKa 147/05, utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 2 marca 2005 r., sygn. akt IV K 31/04 przesłano . Sąd Apelacyjny w Lublinie zaś przedstawił wnioski wraz z aktami sprawy Sądowi Najwyższemu celem stosownego załatwienia przy piśmie z dnia 3 stycznia 2024 r., które wpłynęło w dniu 10 stycznia 2024 r. (*k. 2 akt*).

Wnioski skazanego zostały zarejestrowane w Sądzie Najwyższym pod sygn. akt II KO 1/24 w dniu 15 stycznia 2024 r. (*k. 8 akt*). Po dokonaniu niezbędnej weryfikacji aktualnego stanu majątkowego skazanego (zarządzenie upoważnionego sędziego Sądu Najwyższego z dnia 2 lutego 2024 r., *k. 16 akt*) w Administracji Aresztu Śledczego w K. (*k. 41-43 akt*), zarządzeniem upoważnionego sędziego Sądu Najwyższego z dnia 6 marca 2024 r., na podstawie art. 81 k.p.k. w zw. z art. 78 § 1 zd. pierwsze k.p.k. i art. 84 § 3 zd. pierwsze k.p.k., wyznaczono skazanemu M. C. obrońcę z urzędu w osobie adw. A. B. w celu zbadania akt sprawy Sądu Okręgowego w Lublinie o sygn. IV K 31/04 po kątem ustalenia istnienia podstaw do ewentualnego sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania lub poinformowania Sądu Najwyższego przez obrońcę, że nie stwierdza się podstaw do złożenia takiego wniosku (*k. 45 akt*).

Pismem z dnia 16 kwietnia 2024 r. obrońca z urzędu poinformował Sąd Najwyższy o braku podstaw do złożenia wniosku o wznowienie postępowania, przedstawiając stosowną argumentację w opinii prawnej (*k. 51 akt*).

Zarządzeniem upoważnionego sędziego Sądu Najwyższego z dnia 19 kwietnia 2024 r. wezwano skazanego M. C. do przedłożenia wniosku o wznowienie postępowania sporządzonego i podpisanego przez adwokata lub radcę prawnego z wyboru, w terminie 7 dni od daty otrzymania wezwania oraz uiszczenia opłaty w kwocie 150 zł, pod rygorem odmowy przyjęcia jego osobistego wniosku z informacją, że Sąd Najwyższy nie ma obowiązku ponownego wyznaczania adwokata lub radcy prawnego z urzędu w celu wymuszenia złożenia wniosku o

wznowienie postępowania (art. 84 § 3 k.p.k.); jednocześnie skazanemu przesłano odpis opinii obrońcy z urzędu z dnia 16 kwietnia 2024 r. (*k. 53 akt*).

Powyższa korespondencja została skutecznie doręczona skazanemu do miejsca osadzenia – Aresztu Śledczego w K. w dniu 24 kwietnia 2024 r. (zwrotne potwierdzenie odbioru pokwitowane osobistym podpisem skazanego *k. 56 akt*).

W zakreślonym we wskazanym powyżej zarządzeniu upoważnionego sędziego Sądu Najwyższego z dnia 19 kwietnia 2024 r. siedmiodniowym terminie, wnioskodawca – skazany M. C. nie usunął braku formalnego w postaci przedłożenia wniosku o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 13 lipca 2005 r., sygn. akt II AKa 147/05, utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 2 marca 2005 r., sygn. akt IV K 31/04, sporządzonego i podpisanego przez adwokata lub radcę prawnego z wyboru wraz z wymaganą opłatą. Przedstawił jedynie pismo datowane na dzień 30 kwietnia 2024 r., złożone w Administracji Aresztu Śledczego w K. w dniu 6 maja 2024 r., w którym wskazał na niemożność uiszczenia opłaty od wniosku o wznowienie postępowania oraz ustanowienia obrońcy z wyboru w celu sporządzenia i podpisania wniosku podnosząc brak kompetencji obrońców, w tym obrońcy z urzędu. Wskazał też, że przedstawia „dokumenty wystarczające do stwierdzenia wznowienia postępowania”. Niewątpliwie pismo to nie stanowi uzupełnienia braków formalnych wniosku o wznowienie postępowania sporządzonego osobiście przez skazanego M. C.

Wniosek o wznowienie postępowania, jeżeli nie pochodzi od prokuratora, winien czynić zadość wymogowi przymusu adwokacko-radcowskiego, tj. winien być sporządzony i podpisany przez adwokata lub radcę prawnego (art. 545 § 2 k.p.k.). Skoro w terminie siedmiu dni od otrzymania zarządzenia upoważnionego sędziego Sądu Najwyższego (tj. do dnia 2 maja 2024 r.) wnioskodawca M. C. nie uzupełnił braku formalnego (art. 120 k.p.k.) swojego pisma procesowego domagającego się wznowienia postępowania, nie przedkładając w wyznaczonym przedziale czasowym wniosku o wznowienie postępowania sporządzonego i podpisanego przez adwokata lub radcę prawnego oraz opłaty od wniosku w kwocie 150 zł, to w tej sytuacji faktycznej nie pozostawało nic innego, jak tylko odmówić przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania sporządzonego osobiście przez M. C. w

oparciu o treść przepisów art. 530 § 2 k.p.k. i art. 120 § 2 k.p.k., odpowiednio stosowanych w postępowaniu w przedmiocie wznowienia postępowania (art. 545 § 1 k.p.k.). Na odmowę przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania karnego, zgodnie z art. 545 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 530 § 3 k.p.k., przysługuje środek odwoławczy (zażalenie). Jednocześnie nadmienić należy, że zażalenie na zarządzenie o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania nie jest objęte przymusem adwokacko-radcowskim. Istniejące w tym zakresie ograniczenie zostało zniesione z dniem wejścia w życie ustawy z dnia 12 stycznia 2007 r. - o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego (Dz. U. 2007 r. Nr 20, poz. 116), tj. z dniem 16 lutego 2007 r. (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 2 października 2007 r., II KZ 28/07, LEX nr 567834; z dnia 12 czerwca 2007 r., V KZ 33/07, LEX nr 569381).

[SOP]

[ms]